

[Ole Olsen.]

aldemokratiet står sammen – ganske vist har vi endnu ikke hørt de radikale og kristeligt folkeparti – er fremskridtspartiet. Det glæder mig, at fremskridtspartiet efterhånden er ved at indse, at der i EF kan være et ganske slemt bureaukrati og et ganske slemt papirusseri. Jeg håber, at udfaldet bliver, at fremskridtspartiet bestemmer sig til at gå imod denne lovgivning. Man skulle tage i betragtning, at hovedparten af fremskridtspartiets vælgere faktisk ifølge de fleste opinionsundersøgelser er EF-modstandere. Jeg synes nok, det bør spille en rolle, når fremskridtspartiet skal til at overveje, hvilken stilling man endeligt vil tage i denne sag. Jeg kunne høre, at det var et meget blødt oplæg, vi fik fra fremskridtspartiet, således at man tilsyneladende – heldigvis da – ikke har bundet sig til nogen endelig stilling, når sagen skal afgøres.

Ib Nørlund (DKP):

Et fornuftigt patentsystems formål må vel først og fremmest være at stille opfinderes tekniske fremskridt til almen rådighed, mod at der til gengæld ydes en i reglen beskeden økonomisk belønning af opfinderes kvalificerede arbejde. I denne henseende må man vist sige, at en patentlovgivning er meget berettiget. Men også for dette område gælder, at monopolerne trænger ind og bruger patenterne til at lukke og til at begrænse mere end til at åbne, sådan som det oprindelige formål med patenterne jo var.

Det betyder også, at man udnytter patentsystemet imod andre, og disse lovforslag indeholder jo netop bestemmelser, der muliggør, at vort patentsystem kan blive et redskab i monopolerens hænder.

Forslaget er for så vidt lavet smart, idet det er pakket ind i forskellige almindelige ajourføringer af patentsystemet, som der kan være megen berettigelse i, men som til syvende og sidst fører til, at man lusker nogle nye og skadelige EF-regler igennem her i landet. Det minder lidt om børnenes julepakker: det ene lag papir uden på det andet, indtil man kommer ind til det, der er sagens egentlige kerne, EF-patentet.

PCT-systemet, som jo bygger på den gamle Pariserkonvention, er i virkeligheden et meget rimeligt fungerende system, og sådan set synes jeg, man stort set kunne holde sig til det. Det

ville være tilstrækkeligt også for et fornuftigt internationalt samarbejde på dette område.

Hvad Europapatentet angår, findes der en hel del antageligt deri, for så vidt som det er et åbent system, men det er vel netop dette, som sprænger det nordiske patentsamarbejde, som ministeren også henviser til i sin fremsættelsestale.

Men så kommer – kædet sammen med de andre ting – EF-patentet, og jeg synes egentlig, det er beklageligt, at der slet ikke i dette udførlige materiale er redegjort for de forudgående stridigheder, der har været i EF omkring alt dette. Det er først og fremmest fra Englands side, der har været modstand. På et tidspunkt var der faktisk sluttet et kompromis, som i hvert fald også indeholdt en bestemmelse om, at man skulle have ret til at prøve patentets gyldighed ved nationale domstole.

Men så kom EF-Domstolen midt ind i det hele og afsagde to domme, nr. 15/74 og nr. 16/74, som tilsidesætter kompromiset også på det nævnte område. Det fik en følge, som der ikke har været gjort opmærksom på, nemlig at hvis man udtager patent i ét EF-land, kan man altså i det pågældende land nok hindre andre i at producere efter det dér, men ikke i andre EF-lande, hvorfra ifølge den frie bevægelighed og alt det dér varen så kan importeres. Det vil sige, at efter dette nye system bliver et patent kun effektivt, når det kommer til at gælde for alle EF-lande. Det betyder netop, at det nationale patent bliver værdiløst, og de frygtede farer, fru Bodil Liventhal nævnte i den forbindelse, forekommer mig at være betydelig mere overhængende end det, hun gav udtryk for. Det betyder simpelt hen, at de nationale patentvæsener vil smuldre, og det vil sige, at det bliver meget dyrere at få udtaget patenter, bl. a. på grund af udgifter til oversættelse for at følge med i udviklingen på de forskellige felter, og det betyder igen, at disse ting kun vil være overkommelige for de økonomisk stærkeste, monopolerne.

Hvis man går ind på hele denne udvikling, vil det presse i retning af, at man i stedet for et patentsystem for dem, der ikke kan danse med i det dér, skubber til en hemmeligholdelse af opfindelserne, og det må vel betragtes som et tilbageskridt.

Der er gjort opmærksom på – og det gør ministeren også – at dette forslags gennemførelse betyder en suverænitetsafgivelse, og at grundlovens § 20 derfor skal bringes i anvendelse.